

Ömrümün Hazanı

– MahirBAŞPINAR · 28 Ekim 2013

ÖMRÜMÜN HAZANI

Nedense hüzün çöker, burkudur acır içim
Kaygıyla yaşar oldum hazanım yaklaştıkça.
İlkbahar yaz isterdim, elde olsaydı seçim
Ürperip üşür oldum, hazanım yaklaştıkça.

Sarıya çalar renkler, eser kalmaz allardan,
Savrulurken yapraklar birer birer dallardan.
Tek başına sırayla, gidilen o yollardan
Yürümez koşar oldum hazanım yaklaştıkça.

Ne çok hayalim vardı, yapamadan tekini
Bol keseden harcıyıp yedim ömür çekini.
Dertlerim yetmez gibi, Dünyanın tüm yükünü
Sırtımda taşır oldum hazanım yaklaştıkça.

Çabuk geçti mevsimler, karlar yağmak üzere
Her gün daha hızlanır, döner durmaz yer küre
Yükseklere uçarken, yakın giderek yere
Kendime şaşar oldum hazanım yaklaştıkça.

Mahir kabul etmesen, desende henüz erken,
Yalpa yapar sallanır, dizler titrer yürürken.
Nedeni olmaksızın öyle durup dururken
Boşluğa düşer oldum, hazanım yaklaştıkça.

Mahir Başpınar. / 25.10.20132013